

Dkt. Tim Gombis , Wagalatia, Kipindi cha 4, Wagalatia 2:11-21

© 2024 Tim Gombis na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Tim Gombis katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Wagalatia. Hiki ni kipindi nambari nne kuhusu Wagalatia 2:11-21.

Kwa hivyo, huu ni mhadhara wa nne katika Wagalatia, na katika mhadhara huu, tutazungumzia Wagalatia 2:11 hadi 21.

Kwanza, katika mstari wa 11 hadi 14 ambapo Paulo anasimulia mgongano wake na Petro huko Antiokia, na kisha katika mstari wa 15 hadi 21 kile Paulo anachofanya hapo ni kwamba anachimba ndani ya mantiki ya kina ya injili. Kimsingi, hiyo ndiyo hoja yake na Petro huko Antiokia, na kwa kweli inaunda mantiki ya kile anachotaka kubishana na Wakristo Wayahudi huko Galatia na pia hadhira nzima huko Galatia. Paulo anachofanya hapa ni kwamba anakusanya hali hizo mbili, yaani, mgongano wa Petro huko Antiokia, na anatumia hilo kama kiini cha mgongano wa hadhira yake yote huko Galatia. Kwa hivyo hali hiyo na Petro, kimsingi, anachanganya hali hizo mbili kwa sababu ni kitu kimoja.

Sasa, kuna suala la tafsiri la kama mistari ya 15 hadi 21 ilikuwa sehemu ya hotuba aliyompa Petro huko Antiokia, ambayo ni sehemu ya mzozo wake. Labda ilikuwa hivyo. Namaanisha, labda hii ni sehemu ya aliyosema huko Antiokia, lakini kwa kweli haijalishi kwa madhumuni yetu kwa sababu anachofanya Paulo ni kufunua mantiki ya kitheolojia au ya kitheolojia ya kile Wakristo Wayahudi, watu wa wakati wa Paulo, wanahitaji kuelewa kuhusu injili ili waweze kushiriki katika ukamilifu wa ushirika wa familia moja mpya ya Mungu ya makabila mengi katika Yesu. Kwa hivyo hebu tuchunguze na tuone kinachotokea hapa, asili ya hoja ya Paulo.

Katika mstari wa 11, mstari wa 11 hadi 14, Paulo anasimulia mzozo wake na Petro na anasema katika mstari wa 11, wakati Kefa, na huyu ni Petro, hili ndilo jina lake la Kiaramu, lakini Kefa alipokuja Antiokia, nilimpinga ana kwa ana kwa sababu alihukumiwa. Sasa hii haijaandikwa katika Matendo, ziara hii ya Petro Antiokia, na sijui ni kwa nini Petro alifika Antiokia. Haikuwa lazima kama, nitakuangalia na kuona kwamba unafanya kila kitu sawa, aina ya ziara, lakini Paulo hasemi lolote kuhusu hilo.

Kwa hivyo, Petro anaishia huko Antiokia, na unakumbuka kanisa la Antiokia ni kanisa la rangi mchanganyiko. Kuna Wayahudi na Mataifa wanaoshirikiana huko pamoja katika Kristo kwa sababu wanafurahia utambulisho wao wa Kikristo pamoja. Kanisa la Yerusalemu lilikuwa la monolithic kabisa.

Ilikuwa ni Wayahudi. Hawa ni Wakristo Wayahudi , na kwa sababu hiyo, Wakristo wote huko katika kanisa la Yerusalemu hawakuwa lazima wafanye hivyo; hawakuwa

lazima wafanye kazi kupitia mantiki ya injili, ambayo ingewaongoza kwenye ushirika na Wakristo wasio Wayahudi. Hawakuwa na fursa hiyo.

Wote ni Wayahudi ambao ni Wakristo. Petro alipata fursa hiyo kwa sababu alisukumwa katika Matendo 11 kukutana na akida huko Kaisaria. Kwa hivyo, Petro amelazimika kushughulikia suala hili, lakini pia, ni hali kwamba kuna maana fulani ambayo unaweza kujifunza kitu kitheolojia, lakini kwa kuwa hulazimiki kukitekeleza kivitendo, wakati mwingine somo hilo la kitheolojia haliingii ndani sana kila wakati.

Kwa hivyo, Petro anafanya ziara hii Antiokia, na Paulo anaishia kumpinga kwa sababu anasimama mahali pa hukumu. Anasimama amehukumiwa. Kwa nini anasimama amehukumiwa? Petro alifanya nini? Paulo anasimulia hapa katika mstari wa 12 kwamba kwanza kabisa, alikuwa akila na Mataifa.

Hiyo ni kusema, kanisa lilipokusanyika pamoja, Petro alikuwa akifanya walichofanya katika kanisa la Antiokia. Yaani, walikusanyika kwa ajili ya Meza ya Bwana au Karamu ya Upendo, mkutano kama kanisa ambapo wangekula pamoja, na Wayahudi, Wakristo Wayahudi, na Wakristo wasio Wayahudi wote walikuwa wakila meza moja. Wanakula pamoja.

Sasa, haijulikani kama Wayahudi wangekula chakula cha kosher. Kwa maoni yangu, kuna uwezekano kwamba Wayahudi wangekula chakula cha kosher, chakula kilichoandaliwa maalum kwa ajili yao. Wakristo wasio Wayahudi wangekula chochote watakachokula.

Lakini kilichokuwa muhimu ni kwamba waliketi pamoja mezani, jambo ambalo lilikuwa hatua kubwa zaidi ya Wakristo wengi Wayahudi walivyorithi mtazamo wa kile kinachofaa. Petro anarejelea. Sikuandika kifungu hapa, lakini ni katika hotuba yake kwa Jemadari katika Matendo 11 anaposema, mnajua kwamba ni kinyume cha sheria kwa Wayahudi kula na Mataifa. Kwa hivyo, hii haiko katika sheria kwamba inachukuliwa kuwa Torati ni kwamba walizuiwa kukaa na kula na Mataifa.

Kwa hivyo, kile walichofikiri kilikuwa kinyume cha sheria, Wakristo hawa Wayahudi huko Antiokia wanajitahidi zaidi ya hapo kuishi katika utimilifu wa utambulisho wao wa Kikristo kama sehemu ya familia moja mpya ya Yesu. Kwa hivyo, Petro anafurahia ushirika huo. Alikula na Wakristo wasio Wayahudi kwa muda, lakini watu fulani kutoka kwa Yakobo wakaja, nao walipofika, akaanza kujitenga na kujitenga, akiogopa kundi la tohara.

Hiyo ni kusema, watu hawa wanashuka kutoka Yerusalemu, na hawa ni Wakristo Wayahudi ambao kimsingi wanaona ushirika na Mataifa kuwa ni kinyume cha sheria, ama kuingia katika nyumba ya mtu wa Mataifa au kukaa chini na kula chakula na Mataifa. Na wanaposhuka, Petro, kwa sababu ameogopwa, anaanza kujiiondoa kutoka kwa ushirika na Mataifa, bila kula tena nao, kimsingi akiogopa kutokubaliwa

kwao na watu hawa ambao ni kutoka kanisa la Yerusalemu. Naam, athari ya kitendo cha Petro ni kutuma ujumbe kwa Wakristo wasio Wayahudi kwamba lazima muwe kama sisi. Kuwa Myahudi ni kuwa sehemu ya utambulisho wa kikabila ulioidhinishwa na Mungu, na kwa sababu ninyi ni wenye dhambi, hamko katika kundi lile lile ambalo mimi ni sehemu yake, lazima mubadilike na kuwa kama mimi la sivyo siwezi kushirikiana nanyi.

Kwa hivyo, hii ni ishara kwamba tabia za kijamii zina maana ya kitheolojia. Ni kitu sawa kabisa, lakini msukumo huo huo wa msingi unaendelea katika 1 Wakorintho 11 wakati matajiri wanawafungia maskini nje ya karamu ya upendo huko Korintho, na Paulo anawakabili kwamba hawaumbi utambulisho wa Kikristo na jumuiya ya kijamii ya Kikristo ipasavyo wanapowaaibisha maskini kwa kuwafungia nje. Kwa sababu ujumbe wa asili ni kwamba nyinyi hamna thamani ya kutosha, sisi tuna thamani kubwa ya kijamii kuliko nyinyi, ikimaanisha kwamba kwa namna fulani tuna thamani zaidi ya asili mbele za Mungu kuliko nyinyi.

Jambo lile lile linatokea hapa kwa kitendo cha Petro. Paulo anasema kwamba hiki ni kitendo cha unafiki kwa upande wa Petro. Mstari wa 13, na Wayahudi wengine walijiunga naye katika unafiki na matokeo yake hata Barnaba alivutiwa na unafiki wao, jambo ambalo linavutia kwamba Paulo anauita unafiki.

Kwa nini ni unafiki? Hatoi maoni kuhusu hilo, lakini huenda ikawa ni ukweli kwamba Barnaba tayari anajua zaidi. Tayari amekuwa sehemu muhimu, mshiriki kamili katika jumuiya hii ya watu wa rangi mchanganyiko katika Kristo. Petro anajua zaidi.

Kama nilivyosema katika Matendo 10 na 11, anaenda Kaisaria na kisha hata anaripoti somo la kitheolojia alilojifunza kwa kanisa la Yerusalemu. Kwa hivyo, wanajua vyema, lakini wanaogopa uwepo wa watu hawa kutoka kanisa la Yerusalemu kwamba kwa kweli wanajihusisha na tabia isiyo halali. Tabia isiyo halali ni kwamba Wakristo hawa Wayahudi, chini ya wajibu wa kuwa watiifu kwa sheria, wanafanya jambo ambalo linaweza kuwa kinyume cha sheria lakini hakika wanahisi kuwa ni uvunjaji wa sheria na kwa kweli wanashirikiana na watu ambao ni wenye dhambi.

Ni nini kitawatoa katika kitendawili hiki? Ni nini kitawatoa Mkristo Myahudi kama Petro na Barnaba katika shida hii? Hiki ndicho Paulo anachoanza nacho katika Wagalatia 2:15 hadi 21, ambapo anafunua kwa Mkristo Myahudi kama Petro, kama Barnaba, na Wakristo Wayahudi huko Galatia, anawafunulia mantiki ya injili, ambayo inaelezea jinsi familia moja mpya ya Mungu katika Kristo inavyoweza kushirikiana kikamilifu na kila mmoja. Kwa hivyo, hebu tuangalie jinsi hii inavyotokea. Kama nilivyosema, hii labda ni sehemu ya hotuba ya Paulo kwa Petro ambayo alimpa huko Antiokia.

Lakini hata kama, unajua, sehemu zake sivyo alivyosema, kimsingi hii ni nadharia ambayo Paulo angemfunulia Petro, na itakuwa msaada kwake. Kabla hatujaingia

katika hili, hata hivyo, tunapaswa kushughulika na masuala kadhaa mazito ya kitheolojia. Ninapaswa kusema kwamba maandishi haya kimsingi ni mojawapo ya maandiko haya muhimu ambayo yana masuala mengi ya kitheolojia ya Paulo ambayo yanapingwa siku hizi.

Kwa hivyo, itabidi tugusie masuala kadhaa muhimu ya ufafanuzi katika kifungu hiki na theolojia ya Paulo. Kwanza kabisa, kuhesabiwa haki kunakuja hapa katika maandishi haya kwa sababu Paulo, ili kutatua tatizo hili la uhusiano wa Wayahudi na Mataifa katika Kristo, anaenda kwenye kuhesabiwa haki. Anatumia kuhesabiwa haki kutatua tatizo hili.

Paulo anamaanisha nini hasa kwa kuhesabiwa haki? Kwanza kabisa, jambo la kwanza tunalohitaji kusema kuhusu kuhesabiwa haki ni kwamba watu wengi katika Wakristo wetu wengi leo wanaelewa kuhesabiwa haki kunakotokana na urithi wetu wa Matengenezo kama kumaanisha uamuzi unaotolewa na Mungu kwamba mwamini anahesabiwa haki au mwenye haki wakati wa kuongoka kwa mtu huyo. Hiyo ni kweli, ni kwamba tu kuna mengi zaidi yanayoendelea kuhusu kuhesabiwa haki. Ni wazo kubwa, ni wazo kubwa.

Unakumbuka nilipokuwa na mchoro huu ubaoni hapa nilipokuwa nikizungumza, nilirejelea jinsi wakati wa kifo na ufufuo wa Kristo, kuna aina ya sehemu tayari ya wokovu, lakini bado kuna sehemu ambayo bado haijawa ya wokovu. Mojawapo ya mambo muhimu kusema kuhusu kuhesabiwa haki ni kwamba kuhesabiwa haki pia kunashiriki katika hilo ambalo tayari lakini bado halijabadilika. Hiyo ni kusema, kuhesabiwa haki, kwa namna fulani, kuhesabiwa haki ni uamuzi wa mwisho wa dunia ambao Mungu atatoa juu ya watu wake siku ya Kristo.

Sawa. Kuhesabiwa haki ni ukweli wa wakati ujao. Paulo anasema katika Wagalatia 5 kwamba sisi, kwa Roho, tunangojea tumaini la kuhesabiwa haki au tumaini la haki kwa sababu ni wazo ambalo litatokea wakati ujao.

Sasa, kama inavyotokea, sehemu muhimu ya theolojia ya Paulo ni kwamba siku ya Kristo ijayo tayari inasonga mbele katika wakati uliopo na, kwa namna fulani, imewapita kanisa, mwamini, na kanisa katika enzi ya sasa. Kwa hivyo, ukifikiria, unajua, kanisa kama mkusanyiko wa watu wote walio ndani ya Kristo hapa kwa wakati, siku ya Kristo kwa Roho, siku ya Kristo tayari imehakikishwa kwa kila mtu aliye ndani ya Kristo kwa wakati. Paulo anasema kwamba ninyi ndio ambao miisho ya nyakati imewajia.

Kwa hivyo, kuna maana kwamba mtu yeyote aliye ndani ya Kristo, yeyote anayemgeukia Kristo na kupokea wokovu, anabatizwa katika Kristo kwa Roho. Kuna maana kwamba, katika chumba cha mahakama cha mbinguni, hukumu ya haki hutolewa, lakini hiyo ni hukumu ambayo hakuna mtu anayeisikia. Hiyo ni hukumu

inayotolewa kwa kutarajia siku ya Kristo ijayo, hukumu hiyo ikitangazwa hadharani mbele ya ulimwengu wote.

Kwa hivyo, moja ya mambo tunayopaswa kusema kuhusu kuhesabiwa haki ni kwamba ni ukweli wa wakati ujao unaotumika kwa waumini wa wakati uliopo kwa sababu sisi ndio watu ambao wakati ujao umewaangukia. Kwa hivyo, ni ya kieskatolojia, yaani, inahusiana na mambo mwishoni. Kipengele kingine cha lugha ya kuhesabiwa haki kwa kupunguzwa, hiyo ni kundi lile lile la maneno. Suala lingine ambalo ni sehemu ya hili ni kwamba kuhesabiwa haki kunahusiana na kufanywa sahihi.

Inahusiana na marekebisho, yaani, kitu ambacho vizazi vilivyopita vya wanatheolojia vingepinga uhalalishaji huo; si sawa kusema kwamba hauna athari katika uhalisia kwa sababu basi tunaufanya kuwa hadithi ya kubuni ya kisheria ambayo imetangazwa mbinguni. Lakini kwa Paulo, kuhesabiwa haki ni kurekebishwa; yaani, watu walio nje ya Kristo wanaletwa katika watu wapya wa Mungu waliobadilishwa na kufanywa wapya. Tunapohesabiwa haki, hiyo ni kufanya haki, tunabadilishwa.

Kwa hivyo, kuna kipengele cha mabadiliko cha kuhesabiwa haki. Lakini moja ya vipengele vinavyohusiana zaidi na kifungu hiki na jinsi Paulo anavyofafanua hoja yake ni kwamba kuhesabiwa haki pia kunahusiana na kuingizwa katika watu wa Mungu. Hiyo ni kusema, kuhesabiwa haki kunahusiana na nani ni sehemu ya watu wa Mungu.

Kwa namna fulani, inajibu kundi la watu ni nini tunapotarajia siku ya Bwana ijayo, kundi la watu gani ambalo Mungu atawahesabia haki kikamilifu na hatimaye siku hiyo. Kundi hilo la watu linaonekanaje? Makundi mbalimbali ya Kiyahudi katika karne ya kwanza yangejibu swali hilo tofauti. Kulingana na injili ya Paulo na wale ambao ni mitume, kulingana na injili ya Paulo, ni wote walio katika Kristo. Kila mtu aliye na imani katika Kristo au ambaye ni wa uaminifu wa Kristo.

Tutazungumzia hilo baada ya muda mfupi, ambalo ni suala lingine kubwa la tafsiri. Lakini kila mtu ambaye ni mfuasi wa Yesu, awe Myahudi au Mmataifa, hao ndio watu watakaohesabiwa haki siku ya mwisho. Hao ndio watu walio na haki ya kuitwa watu wa Mungu na, kimsingi, ambao wana haki ya kudai matumaini ya kuhesabiwa haki siku ya mwisho.

Hilo ni jambo la kukumbukwa kidogo katika hali hii ya Galatia kwa sababu kinachojadiliwa huko Galatia na wamishonari Wakristo Wayahudi ni kwamba hapana, watu walio na haki ya kutumaini na kuhesabiwa haki siku ya mwisho ni watu walio ndani ya Kristo na wanaonekana Wayahudi. Watu ambao ni Wayahudi watahesabiwa haki siku ya mwisho. Na Paulo anasema hapana, msingi pekee wa kuhesabiwa haki na, hivyo, kuingizwa katika watu wa Mungu ni watu ambao ni wa imani ya Yesu Kristo, ambao hutembea katika njia ile ile ambayo Yesu alitembea.

Hao ndio watu watakaohesabiwa haki siku ya mwisho. Kwa hivyo, kuhesabiwa haki ni ukweli mgumu, na kuna masuala mengi yanayohusiana na hilo. Tutaona jinsi hilo litakavyofanya kazi katika hoja ya Paulo inavyojitokeza hapa katika mistari ya 15 hadi 21.

Suala la pili, suala la tafsiri, ni kile Paulo anachomaanisha kwa usemi huu, matendo ya sheria? Usemi huu ni kazi ya sheria ambayo Paulo anatumia mara tatu katika mstari wa 16. Hapa ndipo suala hili lote la tafsiri, linalohusiana na kile kinachoitwa mtazamo mpya juu ya Paulo, linapojitokeza. Na kinachotokea hapa ni kwamba vizazi vilivyopita vya wasomi wa Paulo viliitazama injili ya Paulo kama inayopinga dhana ya kisheria ya Uyahudi.

Yaani, Paulo alikuwa akitangaza injili isiyo na sheria, ilhali Uyahudi unaonyeshwa kama wa kufuata sheria. Injili inapoingia, Paulo anatangaza kwamba ni kwa imani katika Kristo pekee, si kwa kufanya au kufikia au kukusanya au kupata sifa. Na Paulo anapotumia usemi wa matendo ya sheria, huo ni usemi unaohusiana na matendo yanayohusiana na sheria ya Musa, ambapo mtu hukusanya sifa mbele za Mungu ili kuwasilisha dai la kuhesabiwa haki kwa Mungu siku ya mwisho.

Kwa hivyo, Paulo hapa katika Wagalatia 2:16 anatetea imani katika Kristo badala ya matendo ya sheria, ambayo anamaanisha matendo ya ushikamanifu. Hivi majuzi, imesemwa kwamba Paulo, kwa usemi huu matendo ya sheria, haongelei matendo ya ushikamanifu. Anachozungumzia ni aina za matendo ambayo mtu hufanya kwa kuongozwa na Torati au kwa kuongozwa na sheria ya Musa.

Matendo kama vile utunzaji wa Sabato, kufuata sheria za chakula katika utayarishaji wa chakula, tohara, aina ya matendo yanayowakilisha matendo mengine mengi katika utunzaji wa sheria ya Musa, lakini hayo yanaongeza maisha yanayomfanya mtu kuwa Myahudi. Kwa hivyo, Paulo hazungumzii; anapotumia msembo matendo ya sheria, haongei kuhusu ushikaji sheria. Anazungumzia matendo ambayo mtu anaweza kufanya ambayo yanamtambulisha kama Myahudi au kumtambulisha kama Myahudi.

Matendo ambayo yanaongeza utambulisho wa Kiyahudi na wazo hilo lina faida kubwa, naamini, kwa sababu haya ndiyo aina ya mambo ambayo Paulo anazungumzia katika muktadha huu. Anazungumzia tofauti kati ya Wayahudi na Mataifa, na katika mstari wa 15, ndivyo anavyoanza mjadala huu. Sisi ni Wayahudi kwa asili na si wenye dhambi kutoka miongoni mwa Mataifa.

Hata hivyo, wakijua kwamba mtu hahesabiwi haki kwa matendo ya sheria, matendo ya sheria yanawakilisha utambulisho wa Kiyahudi. Paulo na Petro ni Wayahudi, lakini wanajua kwamba kufanya mambo yanayoongeza utambulisho wa Kiyahudi sio msingi wa kuhesabiwa haki. Wanajua kwamba msingi wa kuhesabiwa haki ni imani katika Kristo na hiyo peke yake.

Kwa hivyo, jambo la pili, suala la pili la tafsiri ni kwamba matendo ya sheria yanahusiana na utambulisho wa Kiyahudi. Haihusiani na Uyahudi kama dini ya kisheria. Tatu, suala la tatu la tafsiri, na hili tena limechanganyikiwa, ni kwamba usemi huu wa imani katika Kristo Yesu ni mgumu zaidi katika mstari wa 16 na zaidi ya unavyoweza kufikiria.

Paulo anatumia usemi wa Kigiriki hapa kwamba nitaondoa baadhi ya haya. Paulo anatumia usemi wa Kigiriki hapa, Pistis Jesusou Christou, ambapo anamaanisha, ambapo anaonyesha, vizuri, hili hapa swali, Paulo anaonyesha nini hasa? Kwa wasomaji wengi wa Biblia ya Kiingereza, inaonekana kuwa rahisi sana. Mojawapo ya njia ambazo usemi huu unaweza kueleweka ni kama neno la kijeni lenye maana na kutafsiriwa kwa njia hii, jinsi ambavyo labda umezoea kuiona, imani katika Yesu Kristo au imani katika Kristo Yesu.

Hata hivyo, njia nyingine ya kutafsiri hili, na wafasiri wengi wanasema kwamba hili ni la kawaida zaidi, je, hili ni neno la kijeni linalotokana na mtazamo wa mtu binafsi na linahusiana na imani, na hili linaweza kusikika kama jambo lisilo la kawaida ikiwa umezoea kusoma Warumi na Wagalatia katika tafsiri ya Kiingereza, je, hili linahusiana na imani ya Yesu Kristo au imani ya Kristo Yesu? Kisha, swali linaulizwa: Yesu ana haja gani ya kuonyesha imani? Zaidi ya hayo, Pistis inaweza kutafsiriwa au kutafsiriwa kama uaminifu, kitu kama uaminifu, uaminifu, uaminifu, uaminifu, aina hiyo ya kitu. Kwa hivyo, Paulo halinganishi imani ya ndani na matendo ya nje. Tofauti hiyo ina uhusiano zaidi na kitu kinachohusiana na Yesu Kristo na uaminifu wake au imani yake katika Yesu Kristo upande mmoja na, upande mwingine, utambulisho wa Kiyahudi linapokuja suala la kuhesabiwa haki.

Kwa hivyo, wafasiri wamejadili kama usemi huu unahusiana na kuhesabiwa haki kutoka kwa wakala wa Yesu Kristo na uaminifu wake, wakisitiza labda mpango wa kimungu katika wokovu, au Paulo anazungumzia wajibu wa mwanadamu katika wokovu na wajibu wa mwanadamu wa kutumia imani katika Kristo Yesu? Hili limekuwa moja ya kazi kubwa za theolojia ya Paulo kwa zaidi ya miaka 30, 40 iliyopita au zaidi. Ni suala ambalo mara nyingi linahusiana na masuala ya aina ya Mtazamo Mpya, lakini kwa kweli ni suala tofauti sana na tofauti kwa sababu mistari huanguka katika sehemu tofauti kuhusiana na mjadala huu. Nadhani mojawapo ya matibabu bora ya hili, au angalau mojawapo ya yale yanayokamata uelewa wangu mwenyewe, ni lile la Morne Hooker, ambaye hivi karibuni aliandika makala inayoonyesha kwamba labda ndiyo njia bora ya kusoma usemi huu kama unaosisitiza yote mawili.

Namaanisha, labda Paulo anamaanisha kuwa na utata hapa. Hiyo ni kusema, kile Paulo anajaribu kuisitiza ni kwamba kuhesabiwa haki kunatokana na uaminifu wa Yesu Kristo kwa Baba, maisha aliyoishi, na utume wake wa utii mwaminifu hadi msalabani. Hiyo ndiyo njia ambayo Mungu huachilia kuhesabiwa haki.

Zaidi ya hayo, tunaona hili hasa linapokuja kwenye mstari wa 20, ambapo Paulo anazungumzia kuhusu maisha yake kuunganishwa katika uaminifu wa Mwana wa Mungu, au imani katika Mwana wa Mungu. Hata hivyo, unatafsiri usemi huo kwa sababu suala hilo hilo linatumika hapo. Lakini hapo, Paulo anazungumzia kuhusu ushiriki wa kibinadamu katika uaminifu wa Yesu. Kwa hivyo, je, Paulo anamaanisha kukamata uaminifu wa Yesu Kristo kwa Baba na mtindo huo na maisha ya uaminifu kama aina ya kiolezo tunachoiga, lakini pia ulimwengu wa uhalisia tunaoingia na kubatizwa ndani yake na Roho, na ambao unatubeba tunapompa Mungu maisha ya uaminifu, tukiwezeshwa na maisha ya uaminifu ya Yesu, na kuiga maisha ya uaminifu ya Yesu? Natumaini hilo linaeleweka.

Mimi huchukua mtazamo wa pande zote mbili -na, ambapo hii inahusiana na uhalalishaji unaokuja kutokana na kuingizwa kwangu katika Yesu Kristo, na pia napenda kipimo shirikishi ambapo uaminifu wa Yesu Kristo huweka vigezo na ndio kiolezo cha maisha yangu ya uaminifu, hata kama maisha yangu yameunganishwa katika maisha ya Yesu. Kwa hivyo, masuala haya matatu ya tafsiri yatatumika katika sehemu nyingi tunapopitia Wagalatia 2:15-21, na Wagalatia 2:15-21 ndio kiini cha kitheolojia cha barua hii na ndio kiini cha kitheolojia cha kile anachotaka kuwasilisha kwa hadhira yake. Kwa hivyo, baada ya kuzungumzia hilo kwa kiasi fulani bila kutumaini kupoteza mtu yeyote, hebu turudi kwenye maandishi.

Mkakati wa Paulo hapa katika kifungu hiki ni kuwaunganisha Wakristo Wayahudi huko Galatia na Petro na Barnaba kama wote wakifanya kosa lile lile. Na hivyo, ujumbe wa kitheolojia wa Paulo katika 2:15-21 ndio anachotaka kuwaambia wote. Hebu tuone jinsi mantiki yake inavyofanya kazi.

Katika mstari wa 15 na 16, Paulo anaanza na dhana zilizokubaliwa kwamba Paulo, Petro, Barnaba, na tutadhani kwamba Wakristo Wayahudi huko Galatia wote wanashiriki. Wanashiriki haya... Mstari wa 15 na 16 kimsingi ni ungamo la kawaida la Wakristo Wayahudi wa enzi ya Paulo. Na hivi ndivyo anavyosema: Sisi ni Wayahudi kwa asili.

Yaani, wewe, Petro, na Barnaba, na mimi, Paulo, mimi, Paulo, sisi ni Wayahudi kwa asili, kwa kuzaliwa, na si wenye dhambi kutoka miongoni mwa Mataifa. Na Paulo anaposema hivyo, kuna maana kwamba anachukiza kidogo. Anatoa mawazo yote yasiyo wazi yanayotumika hapa na kuyaweka wazi.

Na kwa kweli ana ubaguzi wa rangi kidogo kwa sababu jinsi Wayahudi wa karne ya kwanza wangewaona Mataifa ilikuwa ni kuwaona kama wachafu kiasili, wenye dhambi kiasili. Na ushirika huo nao humfanya Myahudi kama Paulo, au Petro kuwa najisi. Kwa hivyo, namaanisha, ni, unajua, wanawaangalia chini puani wakiwahukumu wenye dhambi Mataifa.

Kwa hivyo, Paulo anasema, wewe, Petro, na mimi, sisi ni Wayahudi kwa asili na si wenye dhambi kutoka miongoni mwa Mataifa. Hata hivyo, au lakini, au hata hivyo, tukijua kwamba mtu hahebiwa haki kwa matendo ya sheria, bali kwa imani katika Kristo Yesu, yaani, ingawa mimi na wewe ni Wayahudi kwa kuzaliwa na si wenye dhambi wa Mataifa, tunajua, Petro, kwamba msingi au msingi wa kuingizwa katika watu wa Mungu au msingi au msingi wa kuhesabiwa haki mbele za Mungu si utambulisho wetu wa Kiyahudi, bali ni uaminifu wa Yesu Kristo au uandalizi wa Mungu kwetu katika Kristo, kitu kama hicho. Kwa hivyo, anachojaribu kufanya hapa katika aina ya kwanza ya mistari miwili ya mstari wa 16 ni kwamba anataka kumwambia Petro kwamba ingawa sisi si wenye dhambi wa Mataifa na sisi ni Wayahudi, bado tunajua kwamba si Uyahudi wetu unaotuokea.

Sio Uyahudi wetu unaotuhesabiwa haki. Ni kuingizwa kwetu katika uaminifu wa Kristo mwenyewe, au ukitaka, ni imani yetu katika Kristo, si Uyahudi wetu. Kwa sababu hiyo, sisi pia tumemwamini Kristo Yesu, ili tupate kuhesabiwa haki kwa uaminifu wa Kristo, au kwa imani katika Kristo, na si kwa kuwa Wayahudi.

Kwa hivyo, anajirudia. Anafafanua kwa kina mantiki hapa ili Peter aielewe vizuri. Nitafupisha hili.

Pia tumemwamini Kristo au tumejitoe kwa Kristo ili tuweze kujumuishwa katika watu wa Mungu kwa msingi wa uaminifu wa Kristo na si kwa sababu ya utambulisho wetu wa Kiyahudi kwani kudumisha utambulisho wa Kiyahudi hakuleti kuhesabiwa haki. Hadi sasa, hiyo ni aina ya mantiki ya mistari ya 15 na 16, na kile Paulo anachofanya ni kutoa kwa undani mantiki hiyo na kuiweka wazi Ukristo wa Kiyahudi, injili kama Wakristo Wayahudi wangeijua: Petro, Barnaba, na yeye mwenyewe, na Wakristo hao Wayahudi huko Galatia.

Na hoja ni hii hadi sasa. Wayahudi wako katika msingi sawa na Mataifa kuhusu kuhesabiwa haki mbele za Mungu. Wayahudi wako katika msingi sawa na Mataifa kuhusu kuhesabiwa haki mbele za Mungu.

Kitheolojia, tuko poa, lakini angalia kile Paulo anachofanya na Petro. Kisha Paulo anatenganisha na kueleza wazi ugumu wa Petro, ambao ni ugumu sawa na wa Barnaba, ugumu sawa na wa Wakristo wa Yerusalemu, na ni ugumu sawa na wachocheaji huko Galatia. Na hapa ni katika mstari wa 17.

Ikiwa, tunapotafuta kuhesabiwa haki katika Kristo, sisi wenyewe tumeonekana kuwa wenye dhambi, je, Kristo ni mhadumu wa dhambi? Au naweza kuifafanua kwa njia hii. Ikiwa tunajiweka karibu na wanadamu wengine mbele za Mungu kwa ajili ya kuhesabiwa haki, tunajumuishwa pamoja na wenye dhambi hawa wote, je, Kristo anafanya kazi fulani kwa ajili ya dhambi, nguvu ya dhambi ya ulimwengu? Hiyo ni kusema, kumbuka mantiki ya mistari ya 15 na 16 ni nini. Wayahudi wako katika msingi sawa na Mataifa kuhusu kuhesabiwa haki mbele za Mungu.

Kwa hivyo, hawa Wakristo wa Mataifa na hawa Wakristo Wayahudi, Paulo angekuwa akimwambia Petro, kile ambacho Yesu ametufanyia ndicho mnachoogopa. Na mnaogopa kugongana na wenye dhambi, na kuwafanya mchafu. Hilo si jambo zuri.

Yesu, Mungu katika Kristo, alitufanyia hivyo kwa sababu alituweka karibu na hawa wote wenye dhambi wa Mataifa wanaohitaji kuhesabiwa haki mbele za Mungu. Kwa hivyo, tunasimama bega kwa bega na Wakristo wengine wa Mataifa ambao tunaambiwa tuwaone kama wenye dhambi. Kwa hivyo, je, Yesu ana uhusiano na dhambi? Hilo ndilo tatizo.

Hilo ndilo tatizo la kitheolojia. Na, bila shaka, Paulo anasema, na lisije likawa hivyo kamwe. Hilo ni hitimisho la kipuuzi.

Hilo ni hitimisho la kipuuzi. Lakini hilo ndilo hasa mantiki ambayo Petro na Barnaba na Wakristo wa Yerusalemu na Mataifa, wachochezi huko Galatia, ndio hitimisho wanalosukumwa. Na Paulo anataka waone kwamba hilo ni la kipuuzi.

Kuna jambo lingine linalopaswa kuendelea. Kwa hivyo, ili kuwatoa katika tatizo hilo, Paulo anafafanua mantiki hii ya kitheolojia, na ataifafanua kwa maelezo mawili. Moja katika mstari wa 18 na kisha moja katika mstari wa 19 na 20.

Na zote mbili zinashangazwa na hizi, kama nilivyosema hapo awali, miunganiko hii mizuri. Kuna nne mbili; samahani, kuna nne hizi mbili zinazoamsha maelezo mawili ya Paulo. La kwanza analotoa hapa liko katika mstari wa 18, na hili ni fumbo sana.

Ni fumbo sana. Na wakati wowote jambo linaponichanganya, lazima nilichore. Kwa hivyo, nitaangalia kama naweza kuchora mantiki hii hapa.

Paulo anasema hivi katika mstari wa 18, kwani, yaani, hii ndiyo sababu hii si tatizo, Petro. Nikijenga upya kile nilichokiharibu hapo awali, nitathibitisha kuwa mimi ni mkosaji. Paulo anasema nini? Nikijenga upya kile nilichokiharibu hapo awali, nathibitisha kuwa mimi ni mkosaji.

Na kile Paulo anachofanya hapa katika mstari wa 18 ni kwamba anataka Petro aelewe, na pia wale wanaochochea, walimu wa Galatia, anataka waelewe kwamba kile wanachofanya, kinachoendeshwa na hofu yao ya kushirikiana na wenye dhambi wa Mataifa na hivyo kuwa najisi, kile wanachofanya, kinachoendeshwa na hofu hiyo, kinawaweka katika hali hatari zaidi mbele za Mungu kuliko kile wanachofikiri wanakiepuka. Hiki ndicho ninachomaanisha kwa hilo. Ninaweza kunukuu mstari wa 18 hivi: ikiwa wewe, Petro, unaochochea, Wakristo wa Yerusalemu, ikiwa kweli unatenda Ukristo wako wa Kiyahudi jinsi unavyofanya, unakuwa mbaya zaidi kuliko mwenye dhambi; unakuwa mkosaji.

Unakuwa mtenda dhambi mwenye jeuri dhidi ya Mungu. Sasa, hali ikoje? Hivi ndivyo ilivyo. Paulo anazungumzia kujenga upya kile ambacho hapo awali alikiharibu.

Na nadhani Paulo anachofanya hapa ni kwamba anazungumzia, sijui hata kama ninataka kusema sheria yenyewe kwa sababu sheria haikufundisha hili, lakini kile ambacho Paulo ameelewa kuwa halali au haramu ni kushirikiana na Mataifa. Na hiki ndicho Petro alichozungumzia katika Matendo 10 na 11. Yaani, ni kinyume cha sheria kushirikiana kama Wayahudi na Mataifa.

Unaweza kufikiria uelewa wao wa sheria kama ngome. Kwa kweli, labda nitaweka hili katika nukuu: sheria, kwa sababu Sheria ya Musa haikufanya hivi kwa namna fulani, lakini Petro na Paulo walidhani rasmi kwamba ilifanya hivi. Sheria ilikuwa ikifanya kazi kama ngome, ikiwaweka ndani.

Watenda dhambi wa Mataifa wako hapa nje. Sasa, Paulo, hapo awali akiwa ndani ya sheria, akiepuka kuwasiliana na watenda dhambi wa Mataifa, kimsingi anakaa ndani ya ngome, akidumisha usafi wake. Alichogundua katika Kristo ni kwamba Kristo amevunja vizuizi hivi kati ya Wayahudi na Mataifa.

Na kwa hivyo, Kristo yuko wapi? Kuna hisia kwamba Kristo yuko hapa. Anajenga pamoja familia moja mpya katika Kristo ambayo ni ya makabila mengi na ya kitaifa. Hilo ni tatizo ikiwa umekwama ndani ya ngome kwa sababu Kristo anavunja mipaka hii.

Kwa kweli, pengine tunaweza tu kuweka msalaba nje kabisa kwa sababu kile Paulo amefanya ni kwamba amebomoa ngome hii ili aweze kuwa hapa nje ambapo Yesu yuko. Petro pia amebomoa kizuizi hicho. Kumbuka, tulikuwa na tukio hilo katika Matendo 10 na 11.

Na pia, amekuja Antiokia, na amekuwa akila na Mataifa. Kwa hivyo, ameondoka ili awe pale alipo Yesu, huko nje miongoni mwa wenye dhambi Mataifa, ambapo pia Wayahudi katika Kristo wapo, kwa sababu si tatizo kuwa huko nje. Wayahudi katika Kristo, wenye dhambi Mataifa, wote ni familia moja kubwa yenye furaha.

Sasa, kile Petro anachokiogopa, na Wakristo Wayahudi wanachokiogopa ni kwamba hawataki kuwa bega kwa bega na hawa wenye dhambi wa Mataifa. Hilo litawafanya kuwa najisi. Kwa hivyo, wanabaki ndani ya ngome na Paulo anasema, hili linakufanyia jambo baya zaidi.

Inakufanya mkosaji. Kwa nini inakufanya mkosaji? Hii ndiyo sababu. Paulo anasema, kama nimetoka hapa sasa, jambo ambalo nilifanya, Petro, nimekuwa nikila na Mataifa.

Pia ulifanya hivyo, Petro. Ulikuwa ukila na Mataifa. Kama nimetoka hapa nikigundua kuwa hii inaweza kubomolewa, kinachoniweka ndani ya mipaka hii kinaweza kubomolewa ili niweze kuwa mahali ambapo Kristo yuko miongoni mwa wenye dhambi, watu niliowadhania kuwa wenye dhambi.

Kama nimebomoa hilo kisha nikajenga upya, mimi ni mhalifu kwa sababu hivi ndivyo ninavyofanya. Tayari niko hapa. Huyu ni mimi na wewe, Peter.

Huyu ni mimi na wewe. Kama sasa nasema, kutoka katika nafasi hapa nje, ni muhimu. Kama sasa nasema ni muhimu kubaki ndani ya ngome ili kuhesabiwa haki mbele ya Kristo, sawa, tayari niko nje. Kwa hivyo, ninachofanya, na hiki ndicho Paulo anataka Petro aelewe, Petro, unashikilia misimamo miwili inayopingana.

Unasema kwa maisha yako unahitaji kuwa nje na Mataifa, na unasema huwezi kuwa nje na Mataifa. Unasema lazima ubaki ndani, na tayari umeondoka. Kwa hivyo, kimsingi unajifunua kuwa si mwenye dhambi bali mvunja sheria.

Mtu anayevuka tu mstari wa kile kinachofundishwa na sheria kwa makusudi anakuwa mkosaji. Kwa hivyo, kimsingi unasema kwamba wokovu ni miongoni mwa wale wanaoshiriki katika utambulisho wa Kiyahudi na ni miongoni mwa wale wanaoshiriki miongoni mwa Mataifa. Huwezi kuwa nao pande zote mbili.

Haipatani kwa pande zote. Hiyo ndiyo mantiki ya mstari wa 18. Petro, najua unajaribu kuepuka kuwa mwenye dhambi.

Ukirudi nyuma na umejitenga na ushirika na Mataifa, ukifanya hivyo, kwa kweli wewe ni mkosaji. Kwa hivyo, hiyo ndiyo hoja yake ya kwanza. Hoja yake ya kwanza ni njia tu ya kusema, kwa kweli, ni mbaya zaidi ukifanya unachofanya, Petro.

Kisha, katika mstari wa 19 hadi 20, Paulo ataelezea mantiki ya kwa nini anaweza kushirikiana na wenye dhambi, na si jambo kubwa. Ataelezea mantiki ya msingi kwa kila kitu kinachoendelea katika kifungu hiki chote ambapo anasema katika mstari wa 18, maelezo ya pili yaliyowekwa na nne, kwani kupitia sheria, nilikufa kwa sheria ili nipate kuishi kwa Mungu. Anasema nini hapo? Nadhani Paulo bado anafanya kazi na wazo lile lile, wazo hili la sheria kama ngome inayohitaji kifo cha mtu yeyote anayevunja sheria.

Kuna tofauti kati ya uvunjaji wa makusudi wa mipaka ya sheria katika Agano la Kale na dhambi za kila siku ambazo zingeweza kufidiwa. Lakini, sheria inahitaji kifo cha wahalifu. Kimsingi ni ngome hii, na njia pekee ya kutokea ni kifo.

Kwa hivyo, Paulo anasema kupitia utaratibu huo wa sheria, kupitia sheria, kupitia utaratibu wa sheria yenyewe, mimi kwa kweli niliifia sheria. Anaendelea kueleza

kwamba katika mstari wa 20, tayari amekufa kwa sababu amesulubiwa pamoja na Kristo. Amekufa, naye alikufa pamoja na Kristo.

Kwa hivyo, alikufa kwa ulimwengu huo wa kale, na pia amekufa kwa toleo la Kiyahudi linaloona kuwa ni kinyume cha sheria kuondoka kwenye ngome hii na kwenda nje na kushirikiana na wenye dhambi wa Mataifa. Kwa hivyo, kwa Paulo, theologia inayompeleka hapa, ushirika na wenye dhambi, ni kusulubiwa pamoja na Kristo. Unaweza kuweka jina la Paulo hapo.

Hahitaji kuwa na wasiwasi kuhusu kuvuka mipaka yoyote, na hahitaji kuwa na wasiwasi kuhusu kushirikiana na wenye dhambi kwa sababu amekufa. Kwa hivyo, hashiki ukweli huu tena, ambao unawapa lebo yao, na hana budi kubaki ndani yake tena. Hili, tukirudi kwenye mstari wa 19 kwa ufupi, linamruhusu kuishi kwa Mungu kweli kwa sababu kile ambacho Mungu anafanya kwa sasa ni kujenga jumuiya hii ya mataifa mengi, makabila mengi, familia hii ya makabila mengi, na ushiriki kamili wa Paulo katika hilo ni kuwa kwake hai kwa Mungu.

Na ni utaratibu wa sheria yenyewe uliomruhusu kufanya hivyo kwa nguvu ya kusulubiwa pamoja naye ndani na pamoja na Kristo. Kwa hivyo, kwa nguvu ya kuingizwa kwa Paulo katika kifo cha Kristo, anatoka kwenye ngome hiyo ya kipekee hadi mahali ambapo sasa anaweza kushiriki kikamilifu na Mataifa. Kwa hivyo, hebu tupitie mstari uliobaki wa 20 hapa.

Nimesulubiwa pamoja na Kristo, wala si mimi tena ninayeishi. Hiyo ni kusema; si tena kilichomjenga Paulo na mafanikio yake yote na hadhi ya kijamii aliyojenga katika utamaduni uliotegemea Torati. Mtu huyo amekufa.

Si mimi tena ninayeishi, bali Kristo anaishi ndani yangu na maisha ninayoishi sasa katika mwili; siishi kwa nguvu ya kubaki ndani ya utamaduni wa Kiyahudi ili kupata hadhi ya kijamii miongoni mwa wenzangu. Sasa ninaishi kwa uaminifu wa Mwana wa Mungu, aliyewezeshwa sana na Yesu mwenyewe. Ninaishi kwa imani katika Mwana wa Mungu, aliyenipenda na kujitoa kwa ajili yangu.

Kwa hivyo, Paulo haishi tena maisha ya kulazimisha. Haishi tena maisha ya kudumisha mipaka hii. Sasa ameiacha, na anaishi maisha yanayoiga maisha ya Yesu ya upendo wa kujitoa na, kwa kweli, ya upendo wa kujitoa, vipengele hivyo viwili, vilivyonipenda na kujitoa kwa ajili yangu.

Na kwamba kujipenda na kujitoa kwa ajili yetu kunaweka njia kwa Paulo kuishi maisha ya kuwapenda wengine na kujitoa kwa ajili yao. Kwa hivyo, natumaini kwamba mantiki hiyo inaeleweka. Hiyo ni kusema kwamba inaeleweka kwa kile Paulo anachokijadili hapa.

Jinsi anavyotoka katika jengo hili la aina ya ngome ni kwa kufa kwa sababu kuiacha inahitaji kifo. Ikiwa tayari amekufa, hakuna cha kuwa na wasiwasi nacho. Tukirudi kwenye hali kama hii tunaweza kufikiria enzi hii mbovu.

Huu ni ulimwengu wa kutengwa. Huu ni ulimwengu wa kuwasukuma nje wenye dhambi. Huu ni ulimwengu wa kujitambulisha kama bora kuliko wengine.

Kwa hivyo, kuwatambua wenye dhambi, wengine kama wenye dhambi, kama waliochafuliwa au wabaya au wasio na thamani au wasio na thamani kiasi. Hizo zote ni tabia, mitazamo, matendo, na mienendo ya kijamii inayotoka katika ulimwengu ulioharibika wa ulimwengu, enzi ya sasa ya uovu. Na kwa nguvu ya kifo cha Kristo, tunaokolewa katika uumbaji mpya, ambao unachukua tabia ya Kristo mwenyewe, unaoongozwa na upendo, kujitolea, na ujumuishaji.

Kwa hivyo, tajiri, maskini, mwanamume, mwanamke, Myahudi, Mgiriki. Namaanisha, katika Kristo kuna kipimo hiki kikubwa cha mitazamo na tabia zinazojumuisha. Kwa hivyo, kutoka kwa mtazamo wa Paulo, Wakristo Wayahudi hawawaangalii Wakristo wasio Wayahudi na kuwaita wenye dhambi, wasio na thamani kuliko kitu kama hicho.

Tunajiona kama ndugu katika familia mpya ambayo Mungu anaijenga katika Kristo — bila kuwatenga wengine tena. Hakuna tena, kwa namna fulani, kumbuka ile nguvu ambayo Paulo alikuwa akijaribu kufanya kazi kwa ajili ya utakaso wa Uyahudi.

Sasa, kuna kutokea kwa uasi mkali, kwa hivyo watu ambao hapo awali walionekana kuwa hatari sasa ni marafiki. Kwa hivyo, ni aina tofauti kabisa ya maisha na mtindo wa maisha wa kijamii. Huu ndio ulimwengu wa ufufuo.

Na huu ndio ulimwengu ambao, katika theolojia ya Paulo, hatimaye utakuwa ufalme wa Mungu katika siku zijazo. Huu ndio ulimwengu unaoelekea kwenye uharibifu na unaovunjika na hatimaye utaharibiwa katika siku ya Kristo. Na kwa hivyo, huu, kama nilivyosema, huu ndio ulimwengu utakaoingia katika uumbaji mpya.

Hii inatusaidia kuelewa mstari wa 21 kwa sababu huu ndio ulimwengu wa kuhesabiwa haki kwa njia ya kurekebisha. Huu ndio ulimwengu uliosahihishwa, ulimwengu wa kuhesabiwa haki mbele za Mungu, ambao husaidia kuelewa mstari wa 21 Paulo anaposema, Siibatili neema ya Mungu. Kwa maana ikiwa haki hupatikana kwa njia ya sheria, basi Kristo alikufa bila sababu.

Na nadhani kwamba kile Paulo anajaribu kueleza hapo ni kwamba anasema kwamba habatilishi neema ya Mungu. Kwa kweli, kuona njia nyingine yoyote kama kuweza kutoa ukweli huu, uumbaji mpya, ulimwengu wa marekebisho, kama njia nyingine yoyote inaweza kutoa hilo, itakuwa dai kwamba neema ya Mungu inafanya kazi kwa njia nyingine. Paulo habatilishi neema ya Mungu.

Kwa kweli anasema msalaba pekee ndio ulioleta hili. Imani katika Kristo pekee ndiyo inayoweza kushiriki katika hilo. Kama ililetwa na sheria, kwa utambulisho wa Kiyahudi, au kama ungeweza kushiriki katika hilo kwa kuwa Myahudi, basi Mungu alikuwa mkatili wa kipuuzi kwa kumtuma Kristo afe kwa sababu ingeweza kufanywa kwa njia nyingine.

Njia pekee ambayo uhalisia huu mpya unaweza kuumbwa ni kwa msalaba. Na njia pekee ya kushiriki katika hilo ni kwa imani katika Kristo. Kwa hivyo, Paulo kwa kweli ni aina ya njia ya kusema jambo chanya. Kwa kusema kinyume, sibatili neema ya Mungu.

Kwa kweli Paulo anatangaza neema ya Mungu. Hivi ndivyo nguvu ya Mungu inavyofanya kazi. Haifanyi kazi kwa ajenda fulani ya kidunia, inayoelekea duniani.

Maoni moja ya mwisho ningependa kutoa, na hayo ni katika aina ya maisha ya kiroho, wazo la kujiheshimu kiroho. Paulo anaposema, Nimesulubiwa pamoja na Kristo, wala si mimi tena ninayeishi, bali Kristo anaishi ndani yangu. Tafadhali usifikirie hilo kwa upande wa aina ya uongo ya kiroho ya Yohana Mbatizaji.

Nimesikia watu wengi wakitumia kauli hii, na pia kauli ya Yohana Mbatizaji, lazima nipunguze, kwamba lazima aongezeke. Tafadhali elewa kwamba Yohana Mbatizaji anazungumzia mfuatano. Alikuwa na jukumu muhimu katika hatua ya kazi ya ukombozi ya Mungu.

Sasa, ni wakati wake kurudi nyuma. Lakini hiyo si aina ya kauli inayopaswa kutawala hali ya kiroho ya kila mtu. Paulo anaposema hapa, Nimesulubiwa pamoja na Kristo, wala si mimi tena ninayeishi, bali Kristo anaishi ndani yangu.

Sio kwamba mimi, kama mtu binafsi, lazima nipungue ili Kristo atukuzwe. Paulo anatoa tofauti hapa kati ya nafsi iliyojengwa kimakosa na mimi niliyejiona mimi ni nani. Niliyejiona mimi ni nani na utamaduni wangu uliniambia mimi ni nani.

Niliyemdhanja mimi ni nani, na niliyemdhanja mimi ni nani kwa heshima ya wenzangu. Nafsi hiyo imekufa. Nafsi iliyowatenga wengine, nafsi iliyowatendea wengine vibaya, nafsi iliyowalazimisha wengine, nafsi iliyotafuta mamlaka juu ya wengine, nafsi hiyo imekufa.

Iko msalabani. Na si kwamba nimefutwa na Kristo anachukua nafasi tu. Kwa nguvu ya Kristo kuwa ndani yangu na mimi kuzama ndani ya Kristo kwa Roho, ninakuwa mimi hatimaye.

Ninakuwa mtu wangu wa kweli zaidi. Kwa hivyo, Kristo akiishi ndani yangu, mimi nikizama katika uaminifu wa Mwana wa Mungu, hunifanya niwe mimi hatimaye na kikamilifu. Na ninachomaanisha kwa hilo ni hiki.

Sasa naweza kufikiria, kwa sababu nimewekwa huru na kupendwa kikamilifu katika Kristo, naweza kufikiria ujuzi na uwezo wangu wote na kuwa mwaminifu kweli. Kwa sababu naweza kufikiria kuhusu kile ninachochangia katika jamii vizuri. Ninaweza kutumia muda wangu vizuri wapi? Ni nini ambacho si bora sana? Ninahitaji wengine wapi? Ninaweza kuwa mwaminifu kabisa kuhusu hilo kwa sababu hakuna hata moja ya tabia hizo, hakuna hata moja ya nafasi hizo ambazo naweza kuchukua katika kanisa langu, hakuna hata moja kati ya hizo inayoamua thamani yangu. Ninapendwa kikamilifu katika Kristo.

Hapa, kwa dhana potofu, lazima niwe mwalimu, lazima niwe kiongozi, lazima niwe mkurugenzi, lazima niwe mtu anayesimamia, chochote kile kwa sababu basi mimi ni wa thamani zaidi. Huo ni ulimwengu ambao umekufa sasa. Na naweza kuwa mfuasi, naweza kuwa mshiriki.

Wakati mwingine naweza kuwa, nikiongoza jambo fulani, lakini naweza kuwa mtu anayechukua maagizo. Haijalishi kwa sababu mimi ni mmoja wa watu kadhaa wanaopendwa kikamilifu katika Kristo. Ninakuwa mimi hatimaye.

Ninakuwa yule niliye kweli katika ndoa yangu. Sihitaji kupigania ardhi. Ninaweza kusikiliza.

Tunaweza kuwa na majukumu ambayo yanabadilika nyumbani kuhusu utendaji kazi kulingana na kile kilicho bora kwetu sote. Kwa kujua kwamba kadiri ninavyokuwa mtumishi zaidi, ndivyo ninavyopokea zaidi, ndivyo ninavyosikiliza zaidi, ndivyo ninavyojihusisha na upendo wa kujitolea zaidi, ndivyo tabia hizo zinavyozidi kuzalisha uwepo wa ufufuo nyumbani kwangu. Nimefikiria sana kuhusu hili kuhusu jinsi ya kushiriki katika kitivo, ambapo wakati mwingine vita vya ardhini huibuka.

Lakini utambulisho wa Kikristo na mimi kuwa mimi ambaye niko kweli na kikamilifu na hatimaye hutoa matumaini mengi na ahadi nyingi katika maeneo mengi ya maisha. Tunapofikiria kuchukua umbo la msalaba katika mazungumzo yetu, katika mienendo yetu ya uhusiano, katika mienendo yetu kwa wengine, na kama jumuiya, kuhusu mkao ambao kanisa linachukua katika utamaduni mpana, tunaanza kuangaza upendo wa Mungu na kufurahia zaidi uwepo wa Mungu kwa ajili yetu wenyewe. Lakini hiyo kwa kawaida humaanisha kuacha mamlaka, kuacha kufuatilia madaraka na kulazimishwa na kunyakua madaraka, na kuchukua mikao ya huduma ya ukarimu na upendo wa kujitoa.

Kwa hivyo, kusema tu, linapokuja suala la kufikiria kuiga tabia ya Kikristo, hatujibatilishi na kumruhusu Yesu aonekane. Tunaua dhana potofu kuhusu sisi

wenyewe na kuamua jinsi, kama Paulo, mwili wangu, mahusiano yangu ya kijamii, mwili wangu unawezaje kuwa tovuti inayomfunua Yesu? Na hiyo ina maana kwamba mimi ninakuwa mimi ni nani kweli na kikamilifu. Na hiyo inaelekeza kidogo katika kuelezea jinsi ilivyo kwamba uhuru na uhuru wa Kikristo unaweza kukaliwa kikamilifu, kwa sababu hiyo kweli ni ukweli unaoweka huru.

Kwa hivyo, mantiki ya kitheolojia ambayo Paulo anaifunua kwa ajili ya Petro na kwa Wakristo Wayahudi walioko Galatia ina uhusiano wote na kuishi katika kifo cha Kristo na jinsi hiyo inavyoleta uumbaji wa ulimwengu mpya kabisa ambapo Mungu anawajenga watu wake wa kimataifa walioundwa na makabila yote katika Kristo—kitovu cha barua ambayo tutaona ikitekelezwa katika sehemu iliyobaki ya Wagalatia.

Huyu ni Dkt. Tim Gambas katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Wagalatia. Hii ni kipindi cha 4 kuhusu Wagalatia 2:11-21.